

PRIMLJENO: 2. 09. 2013.		
ORG JED.	BROJ	PRILOZI
	851	

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ о пријављеним кандидатима за избор у звање

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке: Правни факултет Универзитета у Бањој Луци донио је Одлуку, број 12/3.325-II-3в/13 12.04.2013. године о расписивању конкурса за избор сарадника-вишег асистента. Ректор Универзитета у Бањој Луци донио је Одлуку бр. 01/04-02.1477-17/13, о расписивању конкурса за избор сарадника за ужу научну област Грађанско право и Грађанско процесно право, на наставном предмету Грађанско процесно право – I извршилац, од дана 31.05.2013. године. Сенат Универзитета у Бањој Луци донио је Одлуку о расписивању конкурса за избор сарадника за ужу научну област Грађанско право и Грађанско процесно право, на наставном предмету Грађанско процесно право, бр. 02/04-3.1537-101/13 од 28.05.2013. године, а на приједлог Научно-наставног вијећа Правног факултета Универзитета у Бањој Луци.
Ужа научна/умјетничка област: Грађанско право и Грађанско процесно право за предмет Грађанско процесно право
Назив факултета: Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Број кандидата који се бирају 1 (један)
Број пријављених кандидата 2 (два)
Датум и мјесто објављивања конкурса: У дневним новинама „Глас Српске“ од 5. јуна 2013. године објављен је конкурс за избор сарадника за ужу научну област Грађанско право и Грађанско процесно право за предмет Грађанско процесно право.
Састав комисије: Научно-наставно вијеће Правног факултета Универзитета у Бања Луци донијело је Одлуку о расписивању конкурса за избор сарадника – вишег асистента и одредило Комисију за писање Извјештаја у саставу: др Гордана Станковић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, ужа научна област Грађанско право и

Грађанско процесно право, наставни предмет Грађанско процесно право, предсједник Комисије,
 др Ранко Кеча, редовни професор Правног факултета Универзитета у Новом Саду, ужа научна област Грађанско право и Грађанско процесно право, наставни предмет: Грађанско процесно право, члан Комисије,
 др Ранка Рачић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Бањој Луци и Правног факултета у Источном Сарајеву, ужа научна област Грађанско право и Грађанско процесно право, наставни предмет: Грађанско процесно право, члан Комисије.

Пријављени кандидати:

1. Стојана Копања
2. Сњежана Кованушић

II. ПОДАЦИ О КАДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци

Име и презиме:	Стојана Копања
Датум и мјесто рођења:	11.02.1985. године
Установе у којима је био запослен:	Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Звања/радна мјеста:	асистент
Научна/умјетничка област:	Грађанско право и Грађанско процесно право
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	- Удружење правника Републике Српске

б) Биографија, дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2008. године
Просјечна оцјена:	9.33
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2013. године
Назив магистарског рада:	„Враћање у пређашње стање у процесном односу“
Ужа научна/умјетничка област:	Грађанско право и Грађанско процесно право
Просјечна оцјена:	10.00
Докторат:	
Назив институције:	-
Мјесто и година завршетка:	-
Назив дисертације:	-

Ужа научна/умјетничка област:	-
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, период)	-

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије последњег избора/реизбора

(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 33. или члана 34.)

-

Радови послје последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 33. или члана 34.)

Резултати истраживања у магистарској тези кандидаткиње Стојане Копања, под насловом "Враћање у пређашње стање у процесном односу", систематизовани су у шест цијелина: Увод, Враћање у пређашње стање у парничном поступку, Враћање у пређашње стање у ванпарничном поступку, Враћање у пређашње стање у извршном поступку, Упоредно-правни осврт на институт враћања у пређашње стање у неким европским државама, и Закључна разматрања. Поред тога, рад садржи списак коришћене литературе (122 библиографске јединице), списак коришћених прописа и доступних судских одлука.

Рад је написан на 190 страна ћириличног текста, куцаног фонтом Times New Roman 12, проредом 1.5, са 653 фусноте.

***Увод** - У уводном дјелу рада, кандидаткиња образлаже разлоге који представљају основ њеног одређивања за научну обраду ове проблематике, затим циљеве рада, полазне хипотезе, методе рада и изворе којима се служила у истраживању, приликом обраде ове теме. Као један од основних разлога, због којег се кандидаткиња одређила за обраду овог процесног института је чињеница да се у пређашње стање може вратити, како парнични, тако и ванпарнични и извршни поступак. Упркос томе, у домаћој литератури не постоји монографија о цијелокупном процесном односу који настаје поводом изјављивања приједлога за враћање у пређашње стање, већ је овај институт углавном парцијално обрађиван, те се његова научна анализа своди на уџбеничку литературу и на постојање одређеног броја научних и стручних радова. Научни радови углавном се заснивају на законској регулативи овог института бивше јединствене југословенске државе. Само мали број тих радова анализира актуелну законску регулативу процесног односа, који настаје поводом изјављивања приједлога за враћање поступка у пређашње стање у свакој појединој држави, насталој након распада бивше Југославије.*

Као основне циљеве рада, кандидаткиња наводи потребу преиспитивања мјеста и значаја овог процесног института у нашем процесном праву. У том смислу наводи да специфичан начин формулисања услова за враћање у пређашње стање у нашем процесном праву, те законска регулатива, која против пресуде због пропуштања, умјесто жалбе, предвиђа једино приједлог за враћање у пређашње стање као правни лијек, утиче на сужавање способности овог процесног института да одговори процесним потребама странака. У том контексту се наглашава и да је основна хипотеза рада актуелност института враћања у пређашње стање у нашем парничном, ванпарничном и извршном процесном праву, али истовремено и његова нефункционалност са аспекта процесних странака, посебно имајући у виду пресуду због пропуштања у парничном процесном праву. Ово истовремено изискује потребу мијењања одредби, не само парничног, већ и ванпарничног и

извршног права и успостављање такве правне регулативе која ће овај процесни институт учинити ефикаснијим и приступачнијим странкама. У раду се посебно наглашава потреба измјене актуелних правила парничног поступка, која приједлог за враћање у пређашње стање предвиђају као једини редовни правни лијек против пресуде због пропуштања, као најтеже последице страначког пропуштања.

Враћање у пређашње стање у парничном поступку. - У овом дијелу рада, кандидаткиња анализира специфичности враћања парничног поступка у пређашње стање. Услови за враћање парничног поступка у пређашње стање су, у поређењу са ванпарничним и извршним, у нашем процесном праву и најдетаљније регулисани. Упркос томе, парнично процесно право, у великом броју случајева, не успијева одговорити на многобројна питања и дилеме, које пред судове поставља пракса. У овом дијелу рада, полази се од историјско-динамичке анализе института враћања у пређашње стање. Ова анализа показује да је ранија законска регулатива овог института, на простору државе Босне и Херцеговине, имала знатно толерантнији став према страначком пропуштању и могућности странке да исправи штетне последице свог пропуштања у истом поступку. То је видљиво, како са аспекта дужине процесноправних рокова, у којима је странка некада била овлашћена пред судом изјавити приједлог за враћање у пређашње стање, тако и са аспекта услова примјене овог правног лијека. Од свих услова за враћање у пређашње стање, највеће трансформације претрпио је услов оправданости разлога страначког пропуштања. Ранија правила процесног права, која су важила на територији данашње државе Босне и Херцеговине, утврђивање оправданости разлога страначког пропуштања, преваљивала су на судску праксу, што је у великој мјери, у неким случајевима, доприносило широкој примјени овог процесног института, са једне стране, или пак његовој врло ограниченој примјени, у другим случајевима, у зависности од судијског тумачења правног стандарда „оправдани разлози.“ У складу са постојећим правилима, праг толеранције нашег законодавца помјерен је у смијеру знатно рестриктивнијег регулисања овог процесног института и сужавања његове примјене. Док је разлог страначког пропуштања раније био оправдан у свим ситуацијама, које су се према општим критеријима судијске логике могле подвести под правни стандард „оправдани разлози“, данас је тај правни стандард, према мишљењу кандидаткиње, са аспекта процесне странке, много теже попунити конкретним садржајем. По изричитом наређењу законодавца, потребно је да се разлог пропуштања није могао предвидјети нити избјећи. Кумулативним условљавањем оправданости разлога страначког пропуштања његовом непредвидивошћу и неотклоњивошћу, примјену института враћања у пређашње стање законодавац сада условљава наступањем више силе према процесној странци. Разлог теоријског разлижења процесуалиста је и питање правне природе приједлога за враћање у пређашње стање. Док је судска пракса скоро јединствена у ставу да се ради о специфичном правном средству, које за циљ има тек омогућавање странци да накнадно предузме пропуштену процесну радњу, теорија се по овом питању разлика, почев од процесуалиста који се приклањају ставу судске праксе, до оних који приједлог за враћање у пређашње стање безусловно сматрају правним лијеком, редовним или ванредним, којим странка побија судску одлуку, донесену поводом свог пропуштања. Правна природа приједлога за враћање у пређашње стање, као правног лијека, произлази првенствено из законске одредбе, нарочито када је у питању пресуда због пропуштања. Ова законска одредба проблематична је, ипак са другог аспекта, јер управо она наше процесно право издваја као једино у окружењу, па и шире, које приједлог за враћање у пређашње стање предвиђа као једини редовни правни лијек против пресуде због пропуштања са суспензивним правним дејством. Пресуда због пропуштања се, према постојећим процесним правилима, не може

побијати чак ни рестрингираном жалбом, која је постојала у нашем ранијем процесном праву и која се тада није могла изјавити једино због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања. Вишеструко ограничен правни лијек, какав је приједлог за враћање у пређашње стање, не може да отклони правно дејство донесене пресуде због пропуштања, као најтеже правне посљедице страначког пропуштања.

Враћање у пређашње стање у ванпарничном поступку.- Трећи дио рада, посвећен је научном разматрању карактеристика враћања ванпарничног поступка у пређашње стање. Оскудна ванпарнична законска регулатива овог процесног института, која се углавном ослања на сходну примјену правила парничног поступка, у нашем праву не уважава специфичности сваког појединачног ванпарничног поступка. Иако то доводи до бројних теоријских и практичних дилема, законска регулатива могућности и услова за враћање ванпарничног поступка у пређашње стање у ентитетима Босне и Херцеговине, до сада није била у фокусу монографске пажње.

Враћање у пређашње стање у извршном поступку.- Четврти дио рада представља покушај кандидаткиње да овим радом пружи научни допринос истраживању специфичности услова примјене института враћања у пређашње стање у извршном поступку. Оскудна извршна законска регулатива овог института, такође се ослања на сходну примјену правила парничног поступка, не уважавајући притом специфичности извршног поступка. На тај начин, настале су бројне дилеме, теоријског и практичног карактера. Непостојање друге домаће литературе, осим уџбеничке, која због своје намјене не може да одговори на многобројна теоријска питања, представља камен спотицања на путу изналасења одговора на бројна питања која су се појавила током анализе могућности враћања извршног поступка у пређашње стање.

Упоредно-правни осврт на институт враћања у пређашње стање у неким европским државама.- У петом дијелу рада, кандидаткиња упоредноправно анализира начин законског регулисања института враћања у пређашње стање у појединим државама европског правног наслеђа. У овом дијелу рада, упоредноправно се анализирају специфичности овог процесног института у неким европским правима, чијој правној традицији припада и наше процесно право. Упоредноправна анализа института враћања у пређашње стање, поставља тезу о рестриктивном односу нашег законодавца, у поређењу са законодавцима других европских држава, према могућности да се конкретан разлог страначког пропуштања, у пракси наших судова, подведе под законски услов непредвидивости и неотклоњивости тог разлога пропуштања.

Закључна разматрања.- У овом дијелу рада, кандидаткиња се укратко осврће на резултате до којих је дошао у току научне обраде постављене проблематике и изводи генерални закључак да је потврђена полазна хипотеза, коју је поставио на почетку свог истраживања. Упоредноправна анализа института враћања у пређашње стање, показала је рестриктивност нашег законског регулисања овог института, у односу, не само на државу из окружења, већ и у односу на посматране европске државе. Ово се посебно односи на одредбу, која једино у нашем процесном праву, приједлог за враћање у пређашње стање, предвиђа као једини редовни правни лијек против пресуде због пропуштања. Кандидаткиња је у раду основаном аргументацијом, употребом научних метода истраживања, потврдила тезу да рестриктивни правни лијек, какав је приједлог за враћање у пређашње стање, није у стању да отклони постојање незаконитости и неправилности донесене пресуде због пропуштања. Осим тога, кандидаткиња је низом аргумената потврдила да се код приједлога за враћање у пређашње стање, ради о правном лијеку, редовном или ванредном, упркос постојању бројних теоријских, али и практичних

разилажења. Потребу за odgovарајућим измјенама постојеће правне регулативе, потврђује и неуједначеност анализираних судске праксе по питању примјене овог процесног института. Конкретизовање појединих процесних правила, допринијело би отклањању бројних практичних дилема. У области ванпарничног и извршног процесног права, кандидаткиња закључује да би било неопходно прилагодити правну регулативу овог процесног института специфичностима сваког појединог ванпарничног поступка, као и специфичностима извршне процедуре.

Кандидаткиња се успјешно изборила са врло комплексном темом магистарске тезе, под насловом „Враћање у пређашње стање у процесном односу“. Институт враћања у пређашње стање у процесном односу представља један врло сложен институт и за научну расправу нуди велики број отворених питања. Магистарска теза кандидаткиње одликује се одличном систематиком и јасним и лијепим стилем излагања, који је лако разумљив, чак и читаоцу без посебних знања из ове области. За похвалу је висок степен аналитичности који кандидаткиња показује у објашњавају појединих правних института, као и коришћење компаративног метода. Мр Стојана Копача се успјешно користи научном апаратуром, правилно и досљедно наводећи научне и стручне изворе којима се користила, о чему свједочи податак о броју фуснота у тексту магистарске тезе.

Кандидаткиња је у својој магистарској тези пошла од хипотезе да актуелно законско рјешење, које против пресуде због пропуштања искључује улагање жалбе и допушта једино рестриктивно постављен приједлог за враћање у пређашње стање, у пракси се већ показује као дисфункционално са аспекта процесних странака. Ово је једно од најактуелнијих питања у нашој процесној регулативи, које је захтијевало научну обраду оваквог карактера. Осим тога, оскудна процесна регулатива овог института у ванпарничном и извршном процесном праву, у пракси али и у теорији изазива низ недоумица и дилема. Управо због тога, кандидат предлаже скорје промјене постојеће регулативе, у правцу избјегавања сходне примјене правила парничног поступка, а у смислу самосвојног регулисања овог процесног института, уважавајући специфичности сваког појединог ванпарничног, као и специфичности извршног поступка. Напријед наведено упућује на закључак да је пракса ову тему издвојила као веома интересантну, јер се институт враћања у пређашње стање показао као изузетно значајно питање у области процесног права у постизању законитости и правилности грађанског поступка.

Кандидаткиња је у раду, поред теоријске обраде појма и правне природе института враћања у пређашње стање, њеног историјског развоја и упоредно правних рјешења, детаљно образложила важећа правила процесног права у Републици Српској и Босни и Херцеговини, при чему на одговарајућим мјестима даје своје критичке примједбе и приједлоге *de lege ferenda*. Током обраде наведене проблематике, кандидаткиња је користи одговарајуће комбинације научних метода, што је омогућило да цјелокупна материја буде изложена прихватљивим и једноставним стилом. Критички приступ теоријским ставовима и нормативним рјешењима даје добру основу за даљу теоријску расправу и научну обраду овог института.

Научни допринос овог рада, састоји се првенствено у томе што је у дијелу о примјени института враћања у пређашње стање у парничном поступку, дата једна потпуна и свеобухватна научна анализа овог процесног института, што су отворена бројна теоријска и практична процесноправна питања, те што је кандидат за највећи број тих питања понудио и сопствени приједлог њиховог разрешења. То, дио рада који обрађује проблематику враћања парничног поступка у пређашње стање, чини оригиналном, потпуном и складном научном цјелином. У дијелу рада, у којем се кандидат бавио враћањем

ванпарничног поступка у пређашње стање, по први пут је, у форми магистарског рада, указано на низ проблема у пракси сходне примјене правила парничног поступка, уз аргументовано указивање на њену неадекватност. Дио рада, који је посвећен истраживању враћања извршеног поступка у пређашње стање, по први пут у форми оваквог рада, отвара низ практичних и теоријских проблема, пружајући детаљне одговоре на многе од њих.

1. Оригиналан научни рад у часопису националног значаја..... **6 бодова**

„Правне посљедице страначког пропуштања у парничном поступку Републике Српске,“ *Годишњак Правног факултета Универзитета у Бањој Луци, Бања Лука, бр. 35/2013, стр. 223-236. ISSN 0350-9052.*

У овом раду, кандидаткиња Стојана Копанџа указала је на нека спорна теоретска питања, која у практичној примјени изазивају одређене дилеме и несугласце. У раду под насловом „Правне посљедице страначког пропуштања у парничном поступку Републике Српске“, аутор се, коришћењем научних метода, бави аргументованом оцјеном ефикасности претходних законодавних рјешења, у односу на постојећа, посвећујући посебну пажњу питању правне заштите правног интереса странака, у ситуацији када је пропуштање странке да благовремено предузме неку процесну радњу, узроковано пропуштањем суда. У раду аутор предлаже да би у једној од будући законодавних реформи било нужно реформисати процесни институт пропуштања у парничном поступку у смислу да се странкама омогући да се, умјесто рестриктивним приједлогом за враћање у пређашње стање, користе жалбом, као редовним правним лијеком, у случају када је њихово пропуштање предузимања одређене процесне радње, узроковано пропустом суда, или да законодавац изричито пропише да ће се, у том случају, увијек узети да је разлог страначког пропуштања био оправдан.

2. Оригинални научни рад у часопису националног значаја..... **6 бодова**

„О реформи земљишно-књижне евиденције у Републици Српској,“ *Правни савјетник, Сарајево, бр. 5/2012, стр. 65-71. ISSN 2233-0860.*

У овом раду, кандидаткиња се бави разматрањем појединих аспеката реформе земљишно-књижне евиденције у Републици Српској, која је започета доношењем Закона о катастру (2011) и Закона о државном премјеру и катастру (2011). Како се досадашњи систем одвојених техничких и правних евиденција показао неефикасним, законодавац се у Републици Српској определио за увођење јединствене земљишно-књижне евиденције, чије је увођење повјерено Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске. Нова законска регулатива овог правног питања, отворила је низ дилема, на које се аутор укратко осврће у овом раду, покушавајући да преиспита значај нових законодавних рјешења, али и њихову могућност да у пракси испуне циљеве њиховог усвајања. Кандидаткиња критички анализира нова законска рјешења и закључује да повјеравањем земљишно-књижне евиденције правној служби Управе, санкционисање обавезности уписа правних промјена на непокретности, конститутивни карактер уписа, савремени методи катастарског премјера непокретности, обећавају прије свега ефикасност, али и економичност земљишно-књижног система у будућности у Републици Српској, а тиме и правну сигурност на тржишту непокретности, те да ће пракса тек показати да ли ће ова нова правна рјешења то обећање и испунити, или се исти ефекат могао постићи и другим.

мање радикалним правним средствима.

3. Научни рад на скупу међународног значаја, штампан у целини.....5 болова

„Адвокат као обавезни „вољни“ заступник странке према новом Закону о парничном поступку Србије (2011) – корак ка правди или препрека до правде“, Научни скуп са међународним учешћем „Правне норме у времену и простору“, Косовска Митровица, 2012. стр. 253-267. ISBN 978-86-6083-021-2.

Нови Закон о парничном поступку Србије, који је ступио на снагу 1. фебруара 2012.г. ограничио је парничне странке у избору вољног заступника-пуномоћника. Странка у парници, на основу постојећих законских рјешења, може да иступа лично, или да као пуномоћника именује заступника по професији - адвоката. Питање које се само по себи намеће, а које је уједно и предмет разматрања у овом раду је, да ли ће намјеру законодавца да парнични поступак учини ефикаснијим увођењем адвоката као обавезног судионика на страни странке, ово правно рјешење новог ЗПП заиста и остварити и да ли је једино адвокат квалификован за старање о интересима странке коју заступа. У том смислу, изношењем аргумената pro et contra оваквог рјешења, у раду се анализира гађо законске одредбе. Осим тога, кандидаткиња у раду прави теоријски, емпиријски и компаративни осврт на законско рјешење овог питања, предлажући евентуалне корекције у правцу правилног „уклапања“ оваквог правног рјешења у правни систем државе, као и корекције у циљу постизања веће ефикасности самог парничног поступка, али у контексту питања права грађана на приступ правосудју, спречавања формирања адвокатског монопола у заступању, као и приближавања правне правде у парничном поступку социјалној.

4. Оригинални научни рад у часопису националног значаја.....6 болова

„Насљедничка заједница и поступак њене диобе“, Српска правна мисао, Бања Лука, бр. 44/2011. стр. 249-269. ISSN 1840-0493.

У овом чланку, аутор се бави појмом насљедничке заједнице, а посебно питањем њене правне природе, из чега произлази и питање тренутка њеног настанка. Наиме, дилема се своди на питање, да ли је насљедничка заједница заједница сувласништва, или се ради о заједници заједничког власништва. Као занимљивим, аутор се у раду бави и питањем да ли се правна природа насљедничке заједнице мијења у тренутку правоснажности рјешења о насљеђивању, у односу на правну природу, коју је имала у тренутку отварања насљедства. У вези са одговором на ова два питања, је и питање покретања и тока поступка развргнућа сувласничке заједнице, као и одлука које се у овом поступку доноси, примјеном правила ванпарничне процедуре. Анализирајући односе између насљедника унутар насљедничке заједнице, аутор уочава да они много више одговарају правним везама које постоје између сувласника, него између субјеката заједничке својине. Овакви односи се успостављају већ приликом настанка насљедничке заједнице, односно у тренутку смрти оставиоца, тако да се правоснажношћу рјешења о насљеђивању не дира суштински у правну природу насљедничке заједнице. На основу свега наведеног, кандидат закључује да је насљедничка заједница, након доношења рјешења о насљеђивању, имовинска заједница са особинама су својине, али пошто је располагање аликвотним дијелом насљедства у корист трећих лица могуће једино послје диобе насљедства, ради се о чврстој вези међу сувласницима него што би то била заједница међу заједничарима, тј. да се ради о су својини

sui generis.

УКУПАН БРОЈ БОДОВА

23 бода

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 35.)

Образовна дјелатност послје последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 35.)

Након избора у звање асистента, кандидаткиња Стојана Копања изводила је вјежбе на наставном предмету Грађанско процесно право. Осим тога, кандидаткиња је квалитетно и одговорно обављала и друге облике наставних активности, као што су одржавање консултација студентима, помоћ студентима при изради семинарских радова, спровођење колоквијума и испитних активности, као и других провјера знања (пријемни испити за студије првог циклуса и слично.)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА

0 бодова

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 36.)

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 36.)

1. Истраживач у пројекту „Ангажовање студената постдипломских студија из Босне и Херцеговине у сусрет европским интеграцијама “, подржан од стране ЕУСР- Специјалног представника Европске Уније у Босни и Херцеговини, а имплементиран преко Правног факултета у Бањој Луци.....**1 бод**

УКУПАН БРОЈ БОДОВА

1 бод

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Стручна Комисија, којој је повјерено писање реферата за избор сарадника -вишег асистента за предмет Грађанско процесно право, пошто је проучила пријаве и прилоге кандидата и анализирала научни и стручни рад, те наставно – педагошку активност кандидата, констатује: да су се на конкурс јавиле двије кандидаткиње: Стојана Копања, асистент на предмету Грађанско процесно право на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци и Сњежана Кованушић рођ. Поповић.

Увидом у пристиглу конкурсну документацију Комисија је констатовала да кандидаткиња Сњежана Кованушић, рођена Поповић, није поднјела пријаву на конкурс, па Комисија није узела у разматрање њену пристиглу документацију, пошто је пристигли конкурсни материјал непотпун.

Комисија за писање Извјештаја о пријављеним кандидатима за избор у звање сарадника-вишег асистента, пошто је размотрила пријаву мр Стојане Копања, констатује:

- Да кандидат има научни степен магистра наука из области за коју се бира,

- Да има више научних радова од значаја за развој науке и области Грађанско процесног права,
- Да је показала изузетну педагошку активност радом у настави,
- Да има просјечну оцјену на првом циклусу студија 9, 33 а на другом циклусу 10,00.
- Збирна оцјена кандидата Стојане Копања износи 118 бодова.

На основу изложеног, Комисија је закључила да мр Стојана Копања испуњава услове за избор сарадника –вишег асистента предвиђене у чл. 77. став 1. тач. б) Закона о високом образовању Републике Српске („Службени гласник РС“, бр. 73/10), чл. 135. став 1. тач. 2. Статута Универзитета у Бањој Луци и чл.18-23. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Бањој Луци од 28.05.2013. г.

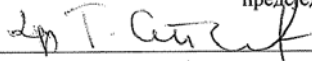
ПРИЈЕДЛОГ

Комисија за писање извјештаја за за избор сарадника у звање вишег асистента, на ужу научну област Грађанско право и Грађанско процесно право, има част и задовољство да Научно – наставном вијећу Правног факултета у Бањој Луци предложи да мр Стојану Копања изабере у звање сарадника – **ВИШЕГ АСИСТЕНТА** за наставни предмет Грађанско процесно право.

У Бањој Луци, 27.07.2013. године

Потпис чланова Комисије:

1. Др Гордана Станковић, редовни професор,
предсједник Комисије

2. Др Ранко Кеча, редовни професор, члан Комисије

3. Др Ранка Рајић, редовни професор, члан Комисије

